

Avgörande

Artiklarna 5 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, jämförda med artiklarna 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och artikel 14.1 b i detta direktiv ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som inte ger automatisk uppskjutande verkan åt ett överklagande som en tredjelandsmedborgare har ingett mot ett beslut om återvändande, i den mening som avses i artikel 3 led 4 i detta direktiv, som denne har blivit föremål för efter det att den behöriga myndigheten har återkallat hans flyktingstatus, i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, och därvid återkallat den tillfälliga uppehållsrätten och rätten till socialt bistånd under den tid som prövningen pågår till dess att ett beslut har fattats om detta överklagande, i det undantagsfall då denna medborgare, som lider av en allvarlig sjukdom, till följd av verkställigheten av detta beslut sannolikt kommer att utsättas för en allvarlig risk för en allvarlig och oåterkallelig försämring av sitt hälsotillstånd. I detta sammanhang ska den nationella domstolen, vid vilken en tvist har anhängiggjorts vars utgång är kopplad till ett eventuellt uppskjutande av återvändandebeslutets verkningar, anse att det överklagande som har gjorts av detta beslut har uppskjutande verkan, när överklagandet innehåller argument, som inte förefaller uppenbart ogrundade, om att verkställigheten av beslutet skulle utsätta tredjelandsmedborgaren för en allvarlig risk för en allvarlig och oåterkallelig försämring av dennes hälsotillstånd.

(¹) EUT C 44, 8.2.2021.

Överklagande ingett den 16 december 2020 av Eleanor Sharpston av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 6 oktober 2020 i mål T-180/20, Sharpston mot rådet och konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar

(Mål C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Eleanor Sharpston (ombud: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC och H. Mercer QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar

Domstolen (första avdelningen) beslutade den 21 juni 2021 att ogilla överklagandet eftersom det är uppenbart att det delvis inte kan tas upp till prövning och i övriga delar är ogrundat. Klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 16 december 2020 av Eleanor Sharpston av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 6 oktober 2020 i mål T-550/20, rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar

(Mål C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Eleanor Sharpston (ombud: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC och H. Mercer QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, företrädarna för medlemsstaternas regeringar